SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 3. marca 2010 *

V zadevi T-36/06,

Bundesverband deutscher Banken eV, s sedežem v Berlinu (Nemčija), ki jo zastopata H.-J. Niemeyer in K.-S. Scholz, odvetnika,

tožeča stranka,

pr**t**oti

Evropski komisiji, ki jo zastopata N. Khan in T. Scharf, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

ob intervenciji

Land Hessen (Nemčija), ki sta jo najprej zastopala H.-J. Freund in M. Holzhäuser, nato H.-J. Freund in S. Lehr, odvetniki,

in

Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale, s sedežem v Frankfurtu na Majni (Nemčija), ki jo zastopa H.-J. Freund, odvetnik,

intervenientki,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 3232 konč. z dne 6. septembra 2005 o prenosu posebnega sklada Hessicher Investionsfonds na regionalno banko Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale, kolikor gre za vložek tihega družbenika,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi O. Czúcz (poročevalec), predsednik, V. Vadapalas, sodnik, in I. Labucka, sodnica,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. septembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

A – *Sporni vložek*

1 Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (v nadaljevanju: Helaba) je ena največjih bank v Nemčiji. Je pravna oseba javnega prava. Od 1. januarja 2001 so njeni lastniki Sparkassen- und Giroverband Hessen-Thüringen s 85-odstotnim lastninskim deležem, Land Hessen (v nadaljevanju: Hessen) z 10-odstotnim lastninskim deležem in Land Thüringen s 5-odstotnim lastninskim deležem. Družba Helaba deluje kot vodilna banka v deželah Hessen in Turingija ter osrednja institucija hranilnic v Hessnu in Turingiji. Deluje tudi kot komercialna banka, tako na domačem kot na tujih trgih.

2 Hessischer Investitionsfonds (v nadaljevanju: posebni sklad) je bil ustanovljen leta 1970 kot posebno premoženje Hessna. Za lokalne naložbe ponuja posojila brez obresti ali po znižani obrestni meri. Sprememba zakona z dne 13. decembra 2002 je Hessisches Ministerium der Finanzen (finančno ministrstvo Hessna) omogočila, da posebni sklad v celoti ali delno prenese na kreditno ustanovo kot finančno udeležbo v obliki vložka tihega družbenika v smislu člena 10 Kreditwesengesetz (zakon

o kreditih, v nadaljevanju: KWG) ali v drugi obliki, ki jo priznava zakonodaja o nadzoru, v zameno za tržno nadomestilo.

3 Hessen in družba Helaba sta v ta namen sklenila dogovor o pogojih, pod katerimi bi bil posebni sklad lahko prenesen na družbo Helaba. Glede na osnutek pogodbe bi posebni sklad moral biti prenesen na družbo Helaba v obliki časovno neomejenega vložka tihega družbenika (v nadaljevanju: zadevni vložek) v vrednosti 594 milijonov EUR v zameno za nadomestilo 1,65 % svoje nominalne vrednosti, zmanjšano za del vložka, ki je potreben za zagotavljanje posojilnih dejavnosti v zvezi z lokalnimi naložbenimi projekti posebnega sklada. Osnutek pogodbe ne vsebuje klavzule o zviševanju obrestne mere (v nadaljevanju: določba *step-up*), na podlagi katere bi se nadomestilo po določenem času zvišalo.

4 Po členu 2 osnutka pogodbe pravica do nadomestila preneha, če družba Helaba utrpi letno izgubo, torej če bilanca preteklega poslovnega leta kaže izgubo, ali če bi plačilo nadomestila povzročilo letno izgubo. Neplačana nadomestila se plačajo v naslednjih letih, če ni letnih izgub in če njihovo plačilo ne povzroči take izgube. Zadevni vložek je v celoti udeležen pri izgubah, vendar mora družba Helaba v naslednjem letu kriti vsako znižanje vrednosti do njegove nominalne vrednosti. Plačilo nadomestila za zadevni znesek ima prednost pred izplačilom dividend za delniški kapital in prenosom sredstev v kapitalske rezerve.

5 Odpoved Hessna kot tihega družbenika je po členu 4 osnutka pogodbe izključena. Odstavek 8 te določbe določa, da „bo [ob] stečajnem postopku nad premoženjem [družbe Helaba] ali ob njeni likvidaciji [zadevni] vložek povrnjen šele po poplačilu vseh upnikov [družbe Helaba], skupaj z imetniki pravice do udeležbe pri dobičku in

upniki drugega jamstvenega kapitala v smislu člena 10(5a) KWG, a pred izplačilom deležev delničarjev“.

B – *Upravni postopek in izpodbijana odločba*

6 Zvezna republika Nemčija je z dopisom z dne 4. junija 2004 sporočila, da namerava vplačati zadevni vložek, in Komisijo Evropskih skupnosti prosila, da ugotovi, ali je to državna pomoč v smislu člena 87(1) ES.

7 Komisija je 4. avgusta 2004 prosila za dodatna pojasnila, ki ji jih je Zvezna republika Nemčija poslala z dopisoma z dne 31. avgusta in z dne 7. septembra 2004.

8 Komisija je z dopisom z dne 29. septembra 2004 Zvezno republiko Nemčijo v skladu z določbami člena 4(5) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88] Pogodbe ES (UL L 83, str. 1) prosila za soglasje za podaljšanje roka dveh mesecev, v katerem bi morala začeti predhoden preizkus priglašenega ukrepa. Zvezna republika Nemčija je z dopisom z dne 7. oktobra 2004 sprejela podaljšanje tega roka do 31. decembra 2004.

9 Komisija je z dopisoma z dne 15. in 22. novembra 2004 Zvezno republiko Nemčijo prosila za dodatne informacije.

10 Komisija je z dopisom z dne 21. decembra 2004 Zvezni republiki Nemčiji določila rok 30 dni, da sporoči zahtevane podatke, in opozorila, da bo štela priglasitev za preklicano v smislu člena 5(3) Uredbe št. 659/1999, če informacije ne bodo posredovane pravočasno.

11 Zvezna republika Nemčija je z dopisom z dne 30. marca 2005 poslala dodatne informacije o skladnosti s trgom. Komisija je prosila za dodatne informacije z dopisom z dne 20. maja 2005, na katerega je Zvezna republika Nemčija odgovorila z dopisom z dne 3. junija 2005.

12 Komisija je z Odločbo C(2005) 3232 konč. z dne 6. septembra 2005 o prenosu Hessischer Investitionsfonds na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale kot vložku tihega družbenika (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) po predhodnem preizkusu ugotovila, da zadevni vložek ni državna pomoč.

13 Komisija v izpodbijani odločbi navaja, da je pri preizkusu, ali zadevni vložek pomeni za družbo Helaba korist, ki bi se lahko štela za državno pomoč v smislu člena 87(1) ES, treba uporabiti merilo „vlagatelja v tržnem gospodarstvu“ (v nadaljevanju: zasebni vlagatelj), v skladu s katerim vložki kapitala, vplačani v okoliščinah, v katerih bi bil zasebni vlagatelj sklade pripravljen odstopiti primerljivemu zasebnemu podjetju, niso državna pomoč. Komisija se v zvezi s tem sklicuje na sodbo Splošnega sodišča z dne 6. marca 2003 v združenih zadevah Westdeutsche Landesbank Girozentrale in Land Nordrhein-Westfalen proti Komisiji (T-228/99 in T-233/99, Recueil, str. II-435, v nadaljevanju: sodba WestLB).

14 Komisija glede pravne in gospodarske opredelitve najprej meni, da je zadevni vložek primerljiv z drugimi vložki tihih družbenikov na trgu, zato se skladnost med

strankama dogovorjenega nadomestila s trgom lahko presoja z uporabo primerjave z nadomestilom vložkov tihih družbenikov. Komisija v zvezi s tem ugotavlja, prvič, da je bil zadevni vložek v osnutku pogodbe izrecno opredeljen kot vložek tihega družbenika. Drugič, trdi, da so pogoji za zadevni vložek primerljivi s pogoji drugih vložkov tihih družbenikov glede tega, da mora biti ta vložek povrnjen pred delniškim kapitalom in da Hessen prejme celotno dogovorjeno nadomestilo in ne dividend, sorazmernih dobičkom. Dodaja, da neomejeni vložki tihih družbenikov brez določb *step-up*, kot je zadevni vložek, na trgu obstajajo in da njegov obseg ni nenavaden. Nazadnje se v opombi v zvezi z opredelitvijo vložka sklicuje na Odločbo Komisije 2006/742/ES z dne 20. oktobra 2004 o pomoči Nemčije družbi Helaba (UL 2006, L 307, str. 159), ki je sporna odločba v sodbi z današnjega dne v zadevi Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji (T-163/05, ZOdl., str. II-387).

15 Komisija je nato izračunala ustrezno nadomestilo kapitala, s katerim bi družba Helaba lahko zagotavljala povečanje svojih dejavnosti kreditiranja. V zvezi s tem pojasnjuje, da nadomestilo vložkov tihih družbenikov na trgu ustreza referenčni stopnji, povišani za pribitek na nadomestilo (v nadaljevanju: nadomestilo za jamstvo). Meni pa, da mora biti v tem primeru – da bi se upoštevalo dejstvo, da zadevni vložek družbi Helaba ne zagotavlja likvidnih sredstev – del, ki ustreza referenčni stopnji, odbit od tržnega nadomestila. Nasprotno trdi, da mora biti davek na industrijske in trgovinske dejavnosti (v nadaljevanju: obratovalni davek) – ki ga morajo plačevati industrijski in trgovski vlagatelji, ki dejavnost izvajajo v Nemčiji, in ki ga mora v tem primeru plačati družba Helaba, ker Hessen ni zavezanec za njegovo plačilo – dodan k nadomestilu, dogovorjenemu med strankama, saj je del stroškov, ki jih zaradi zadevnega vložka nosi družba Helaba.

16 Komisija glede izračuna tržnega nadomestila za jamstvo svoje ugotovitve opira na strokovni poročili investicijskih bank in na poročilo skupine nadzornikov glede teh mnenj. Komisija glede na te tri dokumente šteje za primerno izhajati iz nadomestila za jamstvo z od 65 do 90 osnovnimi točkami, ki ustreza tržnemu pribitku glede

na neomejene vložke tihih družbenikov emitentov na evropskem bančnem trgu, izražene v eurih, ki vsebujejo določbo *step-up*.

17 Komisija preučuje, ali je treba za upoštevanje zadevnega vložka glede na vložke tihih družbenikov, uporabljene kot referenca za izračun nadomestila, uporabiti pribitek ali odbitek tega nadomestila za jamstvo. V zvezi s tem meni, da je treba uporabiti pribitek od 30 do 40 osnovnih točk za upoštevanje dejstva, da zadevni vložek v nasprotju s trajnimi vložki tihih družbenikov, uporabljenih kot referenca, ne vsebuje določbe *step-up*. Meni pa, da pribitka ni treba uporabiti niti zaradi dejstva, da bo po vplačilu zadevnega vložka del vložkov tihih družbenikov v osnovnih lastnih sredstvih družbe Helaba 57 %, kar je več, kot je delež takih instrumentov v lastnih sredstvih zasebnih bank, niti zato, ker bo zadevni vložek dvignil delež vložkov, ki jih ima Hessen kot tihi družbenik v osnovnih lastnih sredstvih družbe Helaba, na 44 %. Komisija nazadnje meni, da bi premija 10 osnovnih točk lahko bila upravičena, ker je to nadomestilo plačano le, če ima družba Helaba v letni bilanci dobiček, ne daje pa dokončnega mnenja o vprašanju, saj upoštevanje te premije ne spremeni končne ocene.

18 Nazadnje Komisija glede na vse navedeno ugotavlja, da bi tržno nadomestilo za vložek, kot je zadevni, znašalo od 1 do 1,4 %. Zato meni, da stopnja nadomestila 1,65 %, dogovorjena med družbo Helaba in Hessnom, h kateri se prištejejo stroški obratovalnega davka, ne prinaša ugodnosti za družbo Helaba in torej ne more biti opredeljena kot državna pomoč.

19 Dodaja, da je družba Helaba maja 2005 zasebnim institucionalnim vlagateljem vplačala neomejen tihi vložek brez določbe *step-up* v višini 250 milijonov EUR in da njegova letna obrestna mera znaša 5,5 %. Pojasnjuje, da stopnja 5,5 % ustreza referenčni stopnji (Euribor ali Mid-Swap, izpodbijana odločba navaja, da je ta ob njeni izdaji znašala 3,84 %), povečani za nadomestilo za jamstvo. Meni, da pogoji glede tega vložka tihega družbenika, ki potrjujejo njeno presojo, v skladu s katero je dogovorjeno

nadomestilo za zadevni vložek usklajeno s tržnim nadomestilom, in da bi družba Helaba lahko dala vložek tihega družbenika na trg, če ne bi prejela zadevnega vložka.

Postopek in predlogi strank

20 Bundesverband deutscher Banken eV (nemško združenje zasebnih bank) je 26. januarja 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

21 Družba Helaba in Hessen sta z dopisi, vloženimi 6. oziroma 13. junija 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, zahtevala intervencijo v tem postopku v podporo Komisiji. Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 14. septembra 2006 dovolil intervenciji. Intervenientki sta vlogi vložili v predpisanih rokih. Tudi tožeča stranka in Komisija sta svoja mnenja o teh vlogah vložili v predpisanih rokih.

22 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila in je bil sodnik poročevalec premeščen v četrti senat, je bila ta zadeva dodeljena temu senatu.

23 Zaradi prenehanja mandata enega od članov senata je predsednik Splošnega sodišča na podlagi člena 32(3) Poslovnika Splošnega sodišča določil drugega sodnika, da senat dopolni.

24 Splošno sodišče je z dopisom z dne 20. maja 2008 Komisiji naložilo, naj predloži določene dokumente, skupaj z zaupno različico izpodbijane odločbe. Komisija je naloženo izpolnila v predpisanem roku.

25 Splošno sodišče (četrti senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da bo opravilo ustni postopek.

26 Stranke so na obravnavi 9. septembra 2008 ustno podale navedbe in odgovorile na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče.

27 Ob tem je bilo pred koncem ustnega postopka odločeno, da se Komisiji dovoli pisni odgovor na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče. Komisija in tožeča stranka sta odgovor oziroma stališča vložili v prepisanem roku. Ustni postopek je bil končan 8. oktobra 2008.

28 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razglasi za nično;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

29 Komisija ob intervenciji družbe Helaba Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo razglasi za nedopustno in, podredno, jo zavrne kot neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

30 Hessen Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

1. *Dopustnost*

31 Komisija ob intervenciji družbe Helaba trdi, da je tožba nedopustna, saj izpodbijana odločba tožeče stranke ne zadeva neposredno.

32 Opozoriti je treba, da je sodišče pristojno, da glede na okoliščine posameznega primera presodi, ali interes za dober potek sojenja upraviči zavrnitev tožbe po temelju, ne da bi bilo predhodno odločeno o ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložila tožena stranka (sodba Sodišča z dne 26. februarja 2002 v zadevi Svet proti Boehringer, C-23/00 P, Recueil, str. I-1873, točki 51 in 52, in sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2006 v združenih zadevah Sinaga proti Komisiji, T-217/99, T-321/00 in T-222/01, neobjavljena v ZOdl., točka 68).

33 Splošno sodišče v okoliščinah tega primera meni, da je treba najprej preučiti tožbene razloge tožeče stranke, ne da bi bilo prej odločeno o ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija, saj je tožba za razglasitev ničnosti zaradi spodaj navedenih razlogov vsekakor neutemeljena.

2. *Utemeljenost*

34 Tožeča stranka navaja tri tožbene razloge v zvezi s pomanjkljivo obrazložitvijo, kršitvijo člena 87 ES in kršitvijo njenih procesnih pravic, saj Komisija ni uvedla formalnega postopka preiskave iz člena 88(2) ES.

Tožbeni razlog v zvezi s pomanjkljivo obrazložitvijo

35 Tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba v delu, ki se nanaša na opredelitev zadevnega vložka kot vložek tihega družbenika za namene tržne primerjave, upoštevanje obratovalnega davka, odbitek stroškov refinanciranja in skladnost nadomestila s tržnimi pravili, ni dovolj obrazložena.

Opredelitev zadevnega vložka

– Trditve strank

36 Tožeča stranka trdi, da presoja Komisije v točki 25 izpodbijane odločbe, po kateri je zadevni vložek „primerljiv z drugimi vložki tihih družbenikov na trgu“, ni dovolj obrazložena.

37 Prvič, tožeča stranka graja dejstvo, da Komisija opira svojo presojo glede opredelitve zadevnega vložka na osnutek pogodbe, ne da bi povzela njeno vsebino. Trdi, da se je Komisija nanašala le na dejstvo, da so stranke zadevni vložek v osnutku pogodbe opredelile kot vložek tihega družbenika, in da zato ni obrazložila primerljivosti zadevnega vložka z drugimi vložki tihih družbenikov na trgu.

38 Drugič, trdi, da Komisija ne obrazloži trditve v točki 26 izpodbijane odločbe, po kateri mora biti zadevni vložek ob likvidaciji ali stečaju povrnjen pred delniškim kapitalom družbe, čeprav naj bi zlasti pogodba o zadevnem vložku v zgoraj v točki 14 navedeni sodbi Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji določala, da njegovo povračilo nima prednosti pred povračilom delniškega kapitala družbe.

39 Tretjič, trdi, da trditev iz točke 26 izpodbijane odločbe, po kateri Hessen prejme „celotno dogovorjeno nadomestilo, medtem ko ima vlagatelj v kapital družbe le pravico do

izplačila dividende, sorazmerne z dobičkom", ni jasna in ne pokaže, kaj želi Komisija s to primerjavo doseči.

40 Četrtič, Komisija ni obrazložila trditev iz točke 27 izpodbijane odločbe, po katerih „se vložki tihih družbenikov brez določbe [*step-up*] lahko najdejo na trgu" in da „tudi velikost zadevnega vložka tihega družbenika ni neobičajna". Tožeča stranka meni, da če bi Komisija želela dokazati te trditve z opiranjem na izdaje v letih 1998 in 1999, na katere se je sklicevala v Odločbi 2006/742, bi morala v izpodbijano odločbo vključiti ustrezni del te odločbe. Poleg tega meni, da Komisija ni obrazložila, zakaj je bil položaj na trgu kapitala v letih 1998 in 1999 primerljiv s položajem ob sprejetju izpodbijane odločbe poleti leta 2005. Trdi tudi, da je Komisija v Odločbi 2006/742 navedla le trditve Zvezne republike Nemčije glede izdaj v letih 1998 in 1999. V stališčih glede intervencijske vloge dodaja, da izpodbijana odločba ne izpolnjuje obveznosti obrazložitve, saj navedeni vložki tihih družbenikov v njeni nezaupni različici zaradi anonimnosti bank niso opredeljivi.

41 Petič, Komisija naj bi pomanjkljivo obrazložila svojo trditev v točki 29 izpodbijane odločbe, po kateri zadevni vložek za Hessen pomeni „različne prednosti" glede na naložbe v kapital družbe. Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da so trditve Komisije „površne", „pristranske" in „brez vsebine".

42 Komisija ob podpori družbe Helaba nasprotuje trditvi, da naj izpodbijana odločba glede opredelitve zadevnega vložka kot vložka tihega družbenika ne bi bila dovolj obrazložena. Hessen mnenja v zvezi s tem ni predložil.

– Presoja Splošnega sodišča

43 Spomniti je treba, da je obseg obveznosti obrazložitve odvisen od narave zadevnega akta in okoliščin, v katerih je bil akt sprejet. Obrazložitev mora jasno in nedvoumno izražati utemeljevanje institucije, tako da, na eni strani, lahko sodišče izvaja nadzor zakonitosti in, na drugi strani, da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, da lahko branijo svoje pravice in preverijo, ali je odločitev utemeljena ali ne (zgoraj v točki 13 navedena sodba WestLB, točka 278).

44 Ne zahteva se, naj obrazložitev pojasni vse upoštevne dejanske in pravne elemente ukrepa, v katerem je treba vprašanje, ali je obrazložitev posameznega akta v skladu z zahtevami iz člena 253 ES, presoditi ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in glede na celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (zgoraj v točki 13 navedena sodba WestLB, točka 279).

45 Komisija zlasti ni dolžna zavzeti stališča do vseh trditev, ki so jih pred njo navajale zadevne osebe. Zadošča, da navede dejstva in pravne ugotovitve, ki so bistvenega pomena za odločbo (zgoraj v točki 13 navedena sodba WestLB, točka 280).

46 Zlasti glede odločbe Komisije, s katero je bilo ugotovljeno, da priglašeni ukrep ni državna pomoč, obveznost obrazložitve zahteva, da so navedeni razlogi, zaradi katerih Komisija meni, da zadevni ukrep ne spada na področje uporabe člena 87(1) ES.

47 Sicer pa iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je obveznost obrazložitve procesno pravilo, ki ga je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, ker se ta nanaša

na vsebinsko zakonitost spornega akta (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2007 v združenih zadevah Italija proti Komisiji, T-239/04 in T-323/04, ZOdl., str. II-3265, točka 117 in navedena sodna praksa).

48 Prvič, v zvezi s kritiko tožeče stranke glede dejstva, da se Komisija opira na osnutek pogodbe, čeprav njegova vsebina ni niti navedena v izpodbijani odločbi niti tožeči stranki ali Splošnemu sodišču ni poznana, zadostuje ugotovitev, da čeprav Komisija ne navaja določb osnutka pogodbe, omenja različne elemente, ki iz njega izhajajo in na katere opira svojo pravno presojo, tako da se tako tožeča stranka kot Splošno sodišče lahko navezujeta na njeno utemeljitev.

49 Glede trditve, v skladu s katero se je Komisija zadovoljila z nanašanjem na dejstvo, da sta stranki sporni vložek v osnutku pogodbe opredelili kot vložek tihega družbenika, je treba ugotoviti, na eni strani, da se Komisija ni oprla le na opredelitev strank, in, na drugi strani, da čeprav bi to storila, to ne bi pomenilo, da je izpodbijana odločba nezadostno utemeljena, saj se vprašanje, ali lahko Komisija opredeli vložek tako, da se opira le na opredelitev strank, nanaša na vsebinsko utemeljenost navedb Komisije, ne pa na njihovo zadostnost.

50 Drugič, v zvezi z domnevno neutemeljitvijo trditve Komisije, v skladu s katero mora biti sporni vložek ob likvidaciji ali stečaju povrnjen pred delniškim kapitalom družbe, je treba pripomniti, da je bilo s to trditvijo le ugotovljeno dejstvo, ki izhaja iz osnutka pogodbe (glej zgoraj v točki 5) in ga zato ni bilo treba dalje utemeljevati. Dvomi, ki jih je izrazila tožeča stranka glede vprašanja, ali je ta ugotovitev zmotna ali ne, se ne nanašajo na zadostnost obrazložitve izpodbijane odločitve, ampak na utemeljenost in zlasti pravilnost dejanskega stanja, ki ga je ugotovila Komisija.

51 Tretjič, v zvezi z obrazložitvijo trditve Komisije, po kateri Hessen prejme „celotno dogovorjeno nadomestilo, medtem ko ima vlagatelj v delniški kapital le pravico do izplačila dividende, sorazmerne dobičkom“, zadostuje ugotovitev, da je iz celotne povedi v točki 26 izpodbijane odločbe, po kateri tako Hessen „kot tihi družbenik na trgu kapitala“ prejmeta celotno dogovorjeno nadomestilo, jasno razvidno, da je Komisija menila, da je oblika nadomestila, dogovorjenega za sporni vložek, značilna za vložke tihih družbenikov, ne pa za delniški kapital, in da je med drugim tudi ta okoliščina govorila v prid opredelitvi spornega vložka kot vložka tihega družbenika. Dvomi tožeče stranke o vprašanju, ali je oblika nadomestila, dogovorjenega za sporni vložek, dejansko značilna za vložke tihih družbenikov, ne zadevajo obrazložitve izpodbijane odločbe, ampak njeno utemeljenost.

52 Četrtič, v zvezi z obrazložitvijo trditev Komisije, po katerih „se na trgu kapitala najdejo vložki tihih družbenikov brez določb [*step-up*]“ in „obseg zadevnega vložka tihega družbenika ni […] nenavaden“, zadostuje pripomniti, da je Komisija ugotovila le dve okoliščini, ki jasno izhajata iz informacij v strokovnih poročilih in zlasti iz operacij, izvedenih na trgu, na katere se je sklicevala v točkah 49 in 56 izpodbijane odločbe. Navezava na Odločbo 2006/742 v opombi se ne nanaša na ti ugotovitvi dejanskega stanja, ampak na celotno utemeljitev Komisije glede opredelitve spornega vložka kot vložka tihega družbenika za tržno primerjavo dogovorjenega nadomestila. Ker Komisija teh trditev ni utemeljila s podatki o trgu v letih 1998 in 1999, ji ni bilo treba utemeljiti, zakaj naj bi bil položaj trga v letih 1998 in 1999 primerljiv s položajem ob sprejetju izpodbijane odločbe.

53 Glede trditve, po kateri se Komisija ne bi smela sklicevati na Odločbo 2006/742 in bi morala v izpodbijani odločbi navesti zadevne stranke te odločbe, je treba ugotoviti, da jo je potrdila sodna praksa, v skladu s katero je odločitev zadostno utemeljena, če se sklicuje na dokument, ki je že v posesti prejemnika in vsebuje elemente, na katere

je institucija oprla svojo odločitev (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 24. aprila 1996 v združenih zadevah Industrias Pesqueras Campos in drugi proti Komisiji, T-551/93, T-231/94, T-232/94, T-233/94 in T-234/94, Recueil, str. II-247, točka 144), kar velja tudi za ta primer, saj je tožeča stranka prejela izvod Odločbe 2006/742 takoj ob njenem sprejetju, torej več mesecev pred sprejetjem izpodbijane odločbe.

54 Glede trditve o nezadostnosti obrazložitve izpodbijane odločbe, ker naj vložkov tihih družbenikov, uporabljenih za primerjavo, zaradi anonimnosti bank, ki so jih vložile, ne bi bilo mogoče opredeliti, je treba poudariti, da tožeča stranka v bistvu oporeka nepopolnosti nezaupne različice, s katero je razpolagala ob vložitvi tožbe, in ne obrazložitvi izpodbijane odločbe. Poleg tega je treba navesti, da v tem primeru prikritje nekaterih podatkov v tej različici ne preprečuje tožeči stranki, da bi branila svoje pravice in preverila utemeljenost izpodbijane odločbe. Čeprav so, na eni strani, imena bank, ki so vložila zadevne vložke, prikrita, nezaupna različica izpodbijane odločbe dovolj razumljivo navaja merila za presojo, na podlagi katerih je Komisija lahko oblikovala svoje mnenje. Na drugi strani, zaupna različica izpodbijane odločbe, kot je bila poslana Zvezni republiki Nemčiji, je bila med postopkom vsekakor poslana tožeči stranki (glej zgoraj v točki 24), ne da bi ta glede zadevnih točk podala nova stališča.

55 Petič, v vezi s presojo Komisije, v skladu s katero sporni vložek pomeni koristi za Hessen glede na vložek v delniški kapital, je treba ugotoviti, da tožeča stranka, ko navaja, da so trditve Komisije „površne“, „pristranske“ in „brez vsebine“, v resnici ne kritizira zadostnosti obrazložitve, ampak utemeljenost presoje.

56 Glede na to je treba ugotoviti, da izpodbijana odločba v zvezi z opredelitvijo spornega vložka ni nezadostno obrazložena.

Upoštevanje obratovalnega davka

– Trditve strank

57 Tožeča stranka navaja, da izpodbijana odločba ne vsebuje nobene obrazložitve glede presoje v točki 36, v skladu s katero „naj bi institucionalni vlagatelj, ki deluje v tržni ekonomiji, zahteval višje nadomestilo kot Hessen, da bi poplačal stroške, ki jih ima zaradi [obratovalnega davka]“, „na drugi strani pa naj bi bila družba Helaba temu vlagatelju pripravljena plačati ta pribitek na nadomestilo“.

58 Komisija ob podpori družbe Helaba zanika, da je izpodbijana odločba glede upoštevanja obratovalnega davka kot stroška, ki naj bi ga plačala družba Helaba zaradi spornega vložka, nezadostno obrazložena. Hessen v zvezi s tem ni podal svojih stališč.

– Presoja Splošnega sodišča

59 Ugotoviti je treba, da je Komisija v tem primeru le uporabila ugotovitev glede zadevnega vložka, do katere je prišla v Odločbi 2006/742. To odločbo, kot je razvidno iz navedenega (glej točko 53 zgoraj), je tožeča stranka takrat že prejela.

60 Vendar pa preizkus Odločbe 2006/742 in trditve tožeče stranke glede očitne napake pri presoji, ki naj bi jo Komisija v zvezi s tem storila v točkah od 188 do 192 zgoraj v točki 14 navedene sodbe Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji, ni

pokazal nezadostne obrazložitve, ki bi ovirala tožečo stranko pri izpodbijanju te odločbe ali Splošno sodišče pri presoji utemeljenosti.

61 Iz tega je razvidno, da izpodbijana odločba vsekakor nadaljuje prakso odločanja, ki jo tožeča stranka pozna, zato je obrazložitev lahko le povzeta (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 26. novembra 1975 v zadevi Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique in drugi proti Komisiji, 73/74, Recueil, str. 1491, točka 31).

Odbitek stroškov refinanciranja

– Trditve strank

62 Tožeča stranka trdi, da iz točk od 37 do 41 izpodbijane odločbe ni mogoče razbrati meril, na katera se je Komisija oprla pri ugotovitvi, po kateri družba Helaba v primerjavi s pridobitvijo likvidnega vložka tihega družbenika dejansko nosi dodatne stroške refinanciranja v višini bruto obrestne mere refinanciranja, niti ugotoviti, zakaj davčna odbitnost nadomestila utemeljuje odbitek stroškov refinanciranja.

63 Komisija ob podpori družbe Helaba zanika, da je izpodbijana odločba v zvezi z upoštevanjem dejstva, da družba Helaba v tem primeru nosi dodatne stroške refinanciranja, nezadostno obrazložena. Hessen v zvezi s tem ni podal svojih stališč.

– Presoja Splošnega sodišča

64 Ugotoviti je treba, da je Komisija, kot tožeča stranka navaja v tožbi, le uporabila ugotovitev v zvezi z zadevnim vložkom, do katere je prišla v Odločbi 2006/742.

65 V teh okoliščinah in ker je Splošno sodišče v zgoraj v točki 14 navedeni sodbi Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji menilo, da je Komisija zadostno obrazložila svojo ugotovitev (glej točke od 265 do 267 sodbe), je treba zavrniti trditve tožeče stranke v zvezi z domnevno neobrazložitvijo izpodbijane odločbe, saj je bila obrazložitev vsekakor razvidna iz obrazložitve Odločbe 2006/742 (glej točko 61 zgoraj).

Skladnost nadomestila, dogovorjenega med Hessnom in družbo Helaba, s tržnimi pravili

– Trditve strank

66 Tožeča stranka navaja, da so razlogi, ki jih je navedla Komisija ob ugotovitvi skladnosti nadomestila, dogovorjenega med Hessnom in družbo Helaba, s tržnimi pravili, nezadostni. V zvezi s tem meni, da je trditev v točki 69 izpodbijane odločbe – po kateri dejstvo, da so vložki tihih družbenikov pomemben del osnovnih lastnih sredstev, pomeni povečanje možnosti za izpodbijanje teh vložkov „namesto delniškega kapitala“ – nezadostna in kontradiktorna glede na trditev Komisije, v skladu s katero morajo biti vložki tihih družbenikov ob stečaju povrnjeni pred delniškim kapitalom. Meni tudi, da trditev Komisije v točki 73 izpodbijane odločbe, po kateri Hessen znatno vpliva na opredelitev profila tveganja družbe Helaba, ni obrazložena in da Komisija ne pojasni, ali so pogoji izdaje v znesku 500 milijonov EUR, ki jo omenja v točki 74 odločbe in ki naj bi jo izvedel en sam vlagatelj, primerljivi s pogoji pri spornem vložku,

tako da niti tožeča stranka niti Splošno sodišče ne moreta preveriti primerljivosti teh dveh vložkov.

67 Komisija ob podpori družbe Helaba zanika, da je izpodbijana odločba v zvezi s skladnostjo nadomestila, dogovorjenega za sporni vložek, s tržnimi pravili nezadostno obrazložena. Hessen v zvezi s tem ni podal svojih stališč.

– Presoja Splošnega sodišča

68 Glede trditve Komisije, po kateri dejstvo, da so vložki tihih družbenikov pomemben del osnovnih lastnih sredstev, pomeni povečanje možnosti za izpodbijanje teh vložkov „namesto delniškega kapitala“, je treba ugotoviti, da je, čeprav je njena formulacija nepopolna, iz celotnega besedila izpodbijane odločbe jasno, da Komisija s to trditvijo ne želi opredeliti prioritetnega vrstnega reda med delniškim kapitalom in vložki tihih družbenikov ob stečaju, ampak pokazati, da je tveganje, da delniški kapital ne bi zadostoval, ob gospodarskih težavah pomembnejše, saj so vložki tihih družbenikov pomemben del osnovnih lastnih sredstev. Ta trditev zato ne preprečuje tožeči stranki, da bi izpodbijala odločbo, niti Splošnemu sodišču, da bi presodilo njeno zakonitost.

69 Glede trditve Komisije, da Hessen znatno vpliva na opredelitev profila tveganja družbe Helaba, je treba ugotoviti, da je Komisija v točki 73 izpodbijane odločbe pojasnila, kaj je bila podlaga te trditve. Čeprav je res, da je bilo to pojasnilo v nezaupni različici izpodbijane odločbe, s katero je razpolagala tožeča stranka ob vložitvi tožbe, prikrito, je Komisija zaupno različico te odločbe predložila na zahtevo Splošnega

sodišča, tožeči stranki pa je bila poslana pred javno obravnavo (glej točko 24 zgoraj). Zato je treba ugotoviti, da je tožeča stranka lahko branila svoje pravice.

70 Glede dejstva, da Komisija ne pojasnjuje, ali so bili pogoji za izdajo v znesku 500 milijonov EUR, ki naj bi jo izvedel en sam vlagatelj, primerljivi s pogoji pri spornem vložku, je treba ugotoviti, da je iz izpodbijane odločbe razvidno, da Komisija ta primer navaja, da bi pokazala, da ni izključeno, da bi vlagatelj vsa tveganja skoncentriral v enem podjetju. Torej se vprašanje, ali dejstvo, da ta koncentracija tveganj v enem podjetju ni izključena, zadostuje za ugotovitev, da je nadomestilo, dogovorjeno med Hessnom in družbe Helaba, skladno s tržnimi pravili, ne nanaša na obrazložitev izpodbijane odločbe, ampak na njeno utemeljenost.

71 Zato je treba ugotoviti, da izpodbijana odločba v zvezi s skladnostjo nadomestila, dogovorjenega za sporni vložek, s tržnimi pravili ni nezadostno obrazložena.

72 Tožbeni razlog glede neobrazložitve izpodbijane odločbe je torej zavrnjen.

Tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo člena 87 ES

Trditve strank

73 Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila člen 87 ES s tem, da je menila, da je nadomestilo, dogovorjeno za sporni vložek, v skladu z merilom zasebnega vlagatelja in zato ni državna pomoč.

74 V zvezi s tem trdi, da je Komisija storila očitno napako pri presoji s tem, da je menila, prvič, da mora biti za tržno primerjavo obratovalni davek, ki ga dolguje družba Helaba, dodan k stopnji nadomestila, dogovorjenega med Hessnom in družbo Helaba, ker je del obremenitve družbe Helaba iz tega vložka, drugič, da mora biti upoštevano dejstvo, da so družbi Helaba nastali stroški, s tem ko si je na trgu zagotovila likvidnost, ki ji je sporni vložek ne zagotavlja, in tretjič, da je s trgom skladno nadomestilo za jamstvo nižje od stopnje 1,65 %, dogovorjene med strankama in povečane za učinek obratovalnega davka.

75 Glede upoštevanja obratovalnega davka in stroškov refinanciranja, ki jih je družba Helaba imela zaradi nelikvidnosti spornega vložka, tožeča stranka v bistvu ponavlja trditve, ki jih je navedla v zgoraj v točki 14 navedeni sodbi Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji in ki so bile navedene v njenih točkah 185, 186 in 263.

76 Glede ustrezne višine nadomestila v bistvu poudarja, da sporni vložek pomeni profil večjega tveganja kot vložki tihih družbenikov, ki so bili izdani na trg, in da je zasebni vlagatelj zato za ta vložek zahteval nadomestilo, višje od tistega, ki je za vložke tihih družbenikov zahtevano na trgu. Opira se na višino spornega vložka, neobstoj možnosti za Hessen, da bi vložek prodal, in na tveganje izgub v primeru stečaja. Sicer pa meni, da dejstvo, da je bilo nadomestilo, dogovorjeno za sporni vložek, določeno, ni upoštevno za določitev stopnje, skladne s trgom, in da se Komisija ne more opreti na vložek tihe družbe, ki ga je vložila družba Helaba v letu 2005, saj ta s spornim vložkom ni primerljiv.

77 Komisija ob podpori Hessna in družbe Helaba te trditve izpodbija.

Presoja Splošnega sodišča

78 Trditve v zvezi z upoštevanjem obratovalnega davka in odbitka stroškov refinanciranja je treba zavrniti iz istih razlogov kot tiste, navedene v točkah od 188 do 192 in od 269 do 291 zgoraj v točki 14 navedene sodbe Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji.

79 Glede trditev, s katerimi se želi pokazati, da sporni vložek pomeni profil večjega tveganja, kot je tveganje pri vložkih tihih družbenikov, ki jih je Komisija uporabila za primerjavo, je treba postopoma preučiti trditve, ki se nanašajo na pomembnost za izračun, skladen s trgom, in torej za presojo, ali gre za pomoč, presojo obsega naložbe, neobstoja možnosti za Hessen, da bi vložek prodal, presojo tveganja izgub ob stečaju, dejstva, da je nadomestilo, dogovorjeno za sporni vložek, določeno, ter presojo upoštevnosti primerjave, ki jo je izvedla Komisija z izdajo družbe Helaba maja 2005.

– Obseg naložbe

80 Tožeča stranka glede tega navaja, da Komisija za opredelitev spornega vložka in primerjave nadomestila, dogovorjenega med Hessnom in družbo Helaba, z nadomestilom za jamstvo za vložke tihih družbenikov, vložene na trgu, ni ustrezno upoštevala pomembnosti obsega naložbe.

81 Prvič, glede pomembnosti obsega naložbe za opredelitev spornega vložka kot vložka tihega družbenika za namene primerjave s trgom tožeča stranka trdi, da dejstvo, da je vložek vpisal en sam vlagatelj, da ima Hessen 44 % lastnih sredstev družbe Helaba in da ima ta 83 % naložb naloženih v isti banki, nakazuje, da je sporni vložek delniški

kapital, saj je tveganje Hessna višje kot tveganje, ki so ga ocenili vlagatelji, ki so vpisali vložke tihih družbenikov, izdane na trgu.

82 Glede dejstva, da je sporni vložek v celoti vpisal en sam vlagatelj, tožeča stranka ob sklicevanju na zgoraj v točki 13 navedeno sodbo WestLB (točka 255) najprej trdi, da vlagatelj, ki sam v celoti vpiše naložbo, ne more upoštevati vedenja drugih subjektov na trgu in je zato podvržen večjemu tveganju.

83 Treba pa je opozoriti, da je Splošno sodišče v točki 255 sodbe WestLB pri presoji ustreznega nadomestila za naložbo – in ne pri preverjanju opredelitve naložbe – menilo le, da preudaren zasebni vlagatelj, ki je tisti, ki želi maksimizirati dobiček, ne da bi glede na druge subjekte na trgu tvegal več, načeloma zahteva minimalno donosnost, ki ustreza povprečni donosnosti v zadevnem sektorju.

84 Ugotoviti je treba, da to navezovanje Splošnega sodišča na ravnanje drugih vlagateljev ne potrjuje trditve tožeče stranke, saj ta ni v zvezi z vprašanjem, ali dejstvo, da vlagatelj sam vpiše celotno izdajo, poveča profil tveganja naložbe.

85 Dalje, glede dejstva, da vložki tihih družbenikov, ki jih je prevzel Hessen, predstavljajo 44 % osnovnih lastnih sredstev družbe Helaba in 83 % naložb Hessna, je treba navesti, da ni očitno narobe meniti, kot je to implicitno storila Komisija, da ti okoliščini nista upoštevni za odločitev, ali sporni vložek pomeni profil tveganja, bolj podoben profilu delniškega kapitala ali vložkov tihih družbenikov na trgu, in zato za odločitev, ali mora biti preizkus skladnosti njegovega nadomestila s trgom opravljen glede na nadomestilo vložkov tihih družbenikov ali delniškega kapitala. V zvezi s tem se je treba navezati na točki 140 in 141 zgoraj v točki 14 navedene sodbe Bundesverband

deutscher Banken proti Komisiji, v kateri je Splošno sodišče zavrnilo podobne trditve tožeče stranke.

86 Zavrniti je treba tudi trditev tožeče stranke, v skladu s katero Komisija s tem, da za opredelitev spornega vložka ni upoštevala deleža, ki ga ima Hessen v osnovnih lastnih sredstvih družbe Helaba, nasprotuje svoji Odločbi 2006/737/ES z dne 20. oktobra 2004 o pomoči Nemčije za Westdeutsche Landesbank – Girozentrale, zdaj WestLB AG (UL 2006, L 307, str. 22), v kateri je menila, da je pomembnost obsega naložbe znak podobnosti z delniškim kapitalom.

87 Ugotoviti je namreč treba, da v Odločbi 2006/737 ni bil obseg osnovnih lastnih sredstev, ki jih je dežela Severno Porenje-Vestfalija kupila kot edina vpisnica, štet za znak podobnosti z naložbo v delniški kapital, ampak celotni obseg transakcije, in sicer zato, ker, drugače kot v tej zadevi, banka takrat ni mogla dobiti tako velike količine osnovnih lastnih sredstev razen v obliki delniškega kapitala, ne glede na vprašanje, ali je šlo za naložbo enega ali več vlagateljev (glej točko 204 Odločbe 2006/737 in naslednje).

88 Drugič, glede pomembnosti obsega naložbe za določitev tržnega nadomestila tožeča stranka izpodbija štiri trditve, na katere se je oprla Komisija, ko je menila, da za upoštevanje znatnega deleža Hessna in družbe Helaba pribitek ni potreben.

89 Tožeča stranka tako, prvič, zanika, da je tveganje zaradi koncentracije naložb Hessna v družbi Helaba kompenzirano s tem, da nadomestilo Hessna ni bilo znižano, kljub temu da dodelitev celotne izdaje enemu vlagatelju na trgu povzroča znižanje nadomestila. V zvezi s tem trdi, da navezovanje na morebitno znižanje tržnega nadomestila

v tem primeru ni upoštevno, ker sporni vložek ni bil ponujen velikemu številu vlagateljev, ki bi si zato konkurirali.

90 Omeniti je treba, da dejstvo, da se za vložek ni trgovalo na trgu, ne pomeni, da je očitno napačno meniti, da se za kompenzacijo morebitnega zvišanja nadomestila zaradi pomembnega tveganja Hessna v zvezi s družbo Helaba znižanje nadomestila lahko upošteva. Tožeča stranka namreč ne domneva, da družba Helaba ne bi mogla, v tem primeru od več vlagateljev, na trgu priti do vložka, ki bi z njenega vidika imel iste značilnosti kot sporni vložek (obseg, trajnost, nadomestilo za jamstvo). V teh okoliščinah je lahko spodbudila Hessen, da se odpove morebitnemu novemu povečanju nadomestila za upoštevanje njegovega pomembnega deleža v družbi Helaba, saj bi ta lahko zavrnila njegovo ponudbo in na trgu obdržala delnice po nižji ceni.

91 Drugič, tožeča stranka glede trditve Komisije, po kateri Hessen pomembno vpliva na opredelitev profila strateškega tveganja družbe Helaba, trdi, da ji nezaupna različica izpodbijane odločbe ne omogoča spoznati razlogov, zaradi katerih se je Komisija tako odločila, in da ta nikakor ne pojasnjuje, zakaj bi se Hessen moral iz tega razloga odpovedati ustreznemu nadomestilu za sporni vložek.

92 Navesti je treba, da čeprav je videti, da tožeča stranka izpodbija zadostnost obrazložitve izpodbijane odločbe, so te trditve navedene v delu tožbe z naslovom „Zmotne trditve Komisije“ v tožbenem razlogu v zvezi s kršitvijo člena 87 ES in ne v delu glede tožbenega razloga v zvezi z nezadostnostjo obrazložitve.

93 Glede dejstva, da razlog, zaradi katerega je Komisija odločila, da Hessen pomembno vpliva na opredelitev strateškega profila tveganja družbe Helaba, ni vsebovan

v nezaupni različici izpodbijane odločbe, je treba napotiti na točko 69 zgoraj, kjer je Splošno sodišče to trditev že zavrnilo.

94 Glede povezave med pomembnim vplivom Hessna na opredelitev strateškega profila tveganja družbe Helaba in višino nadomestila je treba navesti, da je iz točk od 71 do 74 izpodbijane odločbe razvidno, da je Komisija menila, da ta vpliv, skupaj s tremi drugimi elementi, ki jih je preučila, zmanjšuje tveganje, ki mu je izpostavljen Hessen, ker ima pomemben del osnovnih lastnih sredstev družbe Helaba in ker ima v njej skoncentriranih 83 % svojih naložb, ter da se zato Hessen ni odrekel višjemu nadomestilo za sporni vložek, ampak je sprejel ustrezno nadomestilo glede na vse okoliščine transakcije. Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne navaja konkretne trditve, ki bi pokazala, da je očitno napačno meniti, da bi pomemben vpliv Hessna na profil tveganja družbe Helaba lahko uravnovesil tveganje, ki mu je izpostavljena družba Helaba, saj ima pomemben delež njenih osnovnih lastnih sredstev in ima v njej skoncentriranih 83 % svojih naložb.

95 Tretjič, tožeča stranka nasprotuje upoštevnosti dejstva, da se je Komisija navezovala na izdajo v znesku 500 milijonov EUR, ki naj bi jih vpisal le en vlagatelj. V zvezi s tem kritizira dejstvo, da Komisija te transakcije ni opredelila in ni natančno navedla posebnosti, ter trdi, da v teh okoliščinah ni mogoče meniti, da v tem, da je Hessen vpisal celotni sporni vložek, ni nič neobičajnega.

96 Ugotoviti je treba, kot potrjuje tožeča stranka, da le dejstvo, da je vlagatelj vpisal izdajo v znesku 500 milijonov EUR, ne zadostuje za dokaz, da profil tveganosti spornega vložka ne vključuje nadomestila, ki je pomembnejše kot nadomestilo za jamstvo za vložke tihih družbenikov na trgu. Ker namreč Komisija ne preverja nadomestila za jamstvo, dogovorjenega za ta vložek, ta primer ne more utemeljiti ugotovitve, da koncentracija Hessna v družbi Helaba ne more povzročiti pribitka na nadomestilo.

97 Četrtič, tožeča stranka zanika, da dejstvo, da vložki Hessna v drugih podjetjih znašajo skupno 361,5 milijona EUR, zmanjšuje veliko tveganje zaradi koncentracije, ki mu je Hessen izpostavljen v zvezi z družbo Helaba.

98 Ugotoviti je treba, da le dejstvo, da Hessen v družbi Helaba nima skoncentriranih vseh naložb, ampak 87 % teh, ne zadostuje za potrditev ugotovitve Komisije, po kateri znatna udeležba Hessna v družbi Helaba ne upravičuje pribitka na nadomestilo, dogovorjeno za sporni vložek.

99 Vendar pa glede na točke od 88 do 94 zgoraj to, da elementi, ki jih je nazadnje v izpodbijani odločbi navedla Komisija, ne omogočajo sklepa, da pribitek na nadomestilo zaradi koncentracije tveganja Hessna v družbi Helaba ni nujen, ne more povzročiti ničnosti izpodbijane odločbe (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2006 v zadevi SELEX Sistemi Integrati proti Komisiji, T-155/04, ZOdl., str. II-4797, točka 47).

100 Sicer pa je treba navesti, da pomembnost velikosti deleža, ki ga je Hessen vložil v družbo Helaba, delno izhaja iz njegove odločitve, da ne bo delil posebnega sklada, ki je predmet zgoraj v točki 14 navedene sodbe Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji, in da družba Helaba nima posebnega interesa v koncentraciji tveganj Hessna, ki bi jo spodbudil, da bi ga poplačala za povečano tveganje, ki mu je izpostavljen (glej točki 229 in 230 te sodbe).

101 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da trditve tožeče stranke glede obsega naložbe Hessna v družbi Helaba ne kažejo, da bi Komisija storila očitno napako pri presoji, ko je menila, da nadomestilo za sporni vložek ne sme biti višje od nadomestila za jamstvo za vložke tihih družbenikov na trgu.

– Neobstoj možnosti za prodajo

102 Tožeča stranka trdi, da obstoj možnosti prodaje za Hessen pomeni odločujočo razliko glede na vložke tihih družbenikov na trgu, in kritizira dejstvo, da Komisija tega ni upoštevala pri določitvi tržnega nadomestila. Tožeča stranka v zvezi s tem ponavlja trditve, ki jih je navedla v okviru zadeve T-163/05 in ki so bile predstavljene v točkah 151 in 233 zgoraj v točki 14 navedene sodbe Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji. Zato jih je treba iz razlogov, navedenih v točkah od 152 do 154 in od 234 do 237 navedene sodbe, zavrniti.

– Tveganje izgube v primeru stečaja

103 Tožeča stranka trdi, da tveganje izgube v primeru stečaja pomeni odločujočo razliko glede na vložke tihih družbenikov na trgu, in kritizira dejstvo, da Komisija tega ni upoštevala pri določitvi tržnega nadomestila. Na eni strani tožeča stranka v zvezi s tem ponavlja trditve, ki jih je navedla v zvezi z Odločbo 2006/742, predstavljene v točki 108 zgoraj v točki 14 navedene sodbe Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji, in, na drugi strani – ker pred vložitvijo tožbe o pogodbi zaradi njene zaupnosti ni bila obveščena – trdi, da je bilo verjetno, da so stranke predvidele slabši vrstni red spornega vložka glede na delniški kapital, kot naj bi se to zgodilo pri zadevnem vložku v navedeni sodbi.

104 Glede vsebine osnutka pogodbe zadostuje ugotovitev, da njegov člen 4 določa, da bo „[v] primeru stečajnega postopka nad premoženjem družbe Helaba ali v primeru njene likvidacije […] sporni vložek povrnjen šele po poplačilu vseh upnikov družbe Helaba, kar vključuje imetnike pravice do udeležbe pri dobičku in upnike drugega jamstvenega kapitala v smislu člena 10(5a) KWG, a pred imetniki vložkov v delniškem kapitalu“.

105 Iz osnutka pogodbe je torej razvidno, da ima sporni vložek prednost pred vložki v delniškem kapitalu in da je, kot je menila Komisija v točki 26 izpodbijane odločbe, glede tega primerljiv z vložki tihih družbenikov na trgu, kar govori v prid temu, da se nadomestilo, dogovorjeno med Hessnom in družbo Helaba, primerja z nadomestilom, določenim za vložke tihih družbenikov, izdanih na trgu, in ne z nadomestilom, ki izhaja iz naložb v delniški kapital. Ugotoviti je treba, da tožeča stranka, potem ko je po zahtevi Splošnega sodišča, naslovljeni na Komisijo, prejela kopijo osnutka pogodbe, v zvezi s tem ni podala svojih stališč.

106 Druge trditve tožeče stranke je treba zavrniti iz razlogov, navedenih v točki 109 zgoraj v točki 14 navedene sodbe Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji.

– Upoštevnost določenosti nadomestila

107 Tožeča stranka trdi, prvič, da iz točk 26 in 29 izpodbijane odločbe izhaja, da Komisija meni, da dejstvo, da mora biti nadomestilo za sporni vložek določeno in da načeloma ni odvisno od letnega rezultata – medtem ko so dividende odvisne od bilančnega dobička, ki ga je realizirala družba Helaba –, pomeni ugodnost glede na naložbo v delniški kapital. Poudarja, da ima struktura nadomestila za sporni vložek glede na nadomestilo za delniški kapital z ekonomskega vidika tako prednosti kot slabosti.

108 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da Komisija v točki 29 izpodbijane odločbe sicer res navaja, da vložek tihega družbenika v primerjavi s prenosom posebnih sredstev kot delniški kapital Hessnu prinaša ugodnosti, vendar pa svoje presoje glede opredelitve spornega vložka ne opira na to trditev. Ta opredelitev je, kar zadeva nadomestilo, utemeljena s trditvijo iz točke 26 izpodbijane odločbe, po kateri tako Hessen, tako kot tihi družbenik na trgu kapitala, prejme celotno nadomestilo, medtem ko je vlagatelj v delniški kapital upravičen do izplačila dividende glede na dobiček. Komisija

tako ne navaja, da je nadomestilo, ki je določeno, ugodnejše od pravice do dividende. Ugotavlja le, da je nadomestilo, ki je določeno, kot je to za sporni vložek, bolj značilno za vložke tihih družbenikov kot za delniški kapital in da ga zato vrsta nadomestila, dogovorjenega med strankama za tihe družbe, dela podobnega vložkom tihih družbenikov na trgu.

109 Zato ni treba preučiti trditev tožeče stranke glede utemeljenosti trditve Komisije v točki 29 izpodbijane odločbe, po kateri vložek tihega družbenika pomeni nekatere ugodnosti za Hessen v primerjavi s prenosom posebnega premoženja kot delniški kapital.

110 Drugič, tožeča stranka trdi, drugače kot Komisija, da nadomestilo, ki je določeno, ni značilno za vložke tihih družbenikov, spremenljivo nadomestilo pa ne za delniški kapital. Pri tem se navezuje na trditve, ki jih je navedla v okviru zadeve, ki je bila odločena z zgoraj v točki 14 navedeno sodbo Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji. Te trditve so bile zavrnjene v točkah od 113 do 122 navedene sodbe.

111 Tretjič, tožeča stranka trdi, da dejstvo, da je pravica Hessna do nadomestila odvisna od obstoja letnega presežka družbe Helaba, pomeni odstopanje v škodo Hessna glede na strukturo vložkov tihih družbenikov na trgu, ker je pri teh pravica do nadomestila načeloma odvisna od računovodskih dobičkov emitenta in le pod nekaterimi pogoji od letnega presežka, tako da je manj verjetno, da emitent odloži plačilo nadomestila.

112 Navesti je treba, da strokovni poročili, na kateri se Komisija sklicuje v točkah 59 in 60 izpodbijane odločbe, nakazujeta, drugače kot trdi tožeča stranka, da ni očitno, da so pogoji plačila nadomestila za sporni znesek za Hessen manj ugodni kot običajni pogoji na trgu. Tako je investicijska banka A to sicer dejansko potrdila, investicijska

banka B in skupina nadzornikov pa sta menili, da so pogoji plačila nadomestila za sporni znesek za Hessen ugodnejši, kot je običajno.

113 Vsekakor je treba ugotoviti, da je Komisija v točki 66 izpodbijane odločbe trdila, da bi bil, kot trdi tožeča stranka, pribitek na nadomestilo za strožje pogoje za plačilo lahko utemeljen. Vendar pa je tudi menila, ne da bi tožeča stranka v zvezi s tem navedla nasprotne trditve, da neupoštevanje pribitka zaradi strožjih pogojev za plačilo ni vplivalo na njeno presojo, saj je nadomestilo za jamstvo za sporni vložek, ki izhaja iz stopnje, dogovorjene med Hessnom in družbo Helaba, povečano za strošek obratovalnega davka, to je 1,925 %, še višje od nadomestila za jamstvo na trgu, ki izhaja iz prištetja pribitka, ki ga je predlagala investicijska banka A, v razponu, ki sta ga določili strokovni poročili.

114 Zato je treba ugotoviti, da trditve tožeče stranke ne dokazujejo, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, ko je menila, da določbe osnutka pogodbe, ki se nanašajo na nadomestilo, pomenijo, da je sporni vložek podoben vložkom tihih družbenikov na trgu in da razlike ne preprečujejo ugotovitve, da je stopnja nadomestila, dogovorjena med strankama, v skladu s stopnjo nadomestila za jamstvo na trgu.

– Upoštevnost vložka, vloženega maja 2005

115 Tožeča stranka trdi, da se Komisija ne more opreti na vložek tihe družbe, ki ga je izdala družba Helaba maja 2005 (glej točko 19 zgoraj), saj naj ta ne bi bil primerljiv s spornim vložkom. Trdi, da se ta vložka razlikujeta zlasti v tem, da so tistega iz maja 2005 vpisali mnogi vlagatelji, da je kotiral na borzi in bi moral biti povrnjen v nominalni vrednosti, povečani za obresti, znižanje zaradi izgub družbe Helaba pa ni

bilo predvideno. Tožeča stranka poleg tega Splošnemu sodišču predlaga, naj odloči, da Komisija pojasni, ali obstajajo sporazumi, ki določajo vrsto spornega vložka, zlasti v zvezi z vložkom tihega družbenika, vloženega maja 2005.

116 Ugotoviti je treba, da je Komisija transakcijo, izvedeno maja 2005, v izpodbijani odločbi omenila le dodatno, ko je že prišla do sklepa, da je nadomestilo za sporni vložek, dogovorjeno med Hessnom in družbo Helaba, skladno s tržnimi pravili. Ker so bile trditve tožeče stranke glede presoje, na katero je Komisija oprla ta sklep, že zavrnjene, morebitna neupoštevnost primerjave z vložkom, ki ga je izdala družba Helaba maja 2005, ne more povzročiti ničnosti izpodbijane odločbe.

117 Vsekakor je treba ugotoviti, da tudi ob domnevi, da so razlike, ki jih navaja tožeča stranka, upoštevne in realne – kar družba Helaba v zvezi s stopnjo nadomestila v primeru odpovedi izpodbija, tožeča stranka pa na to ni odgovorila – vložek, izdan maja 2005, kaže, kot navaja Komisija v izpodbijani odločbi, da bi družba Helaba lahko izdala vložke tihih družbenikov na trgu, ki bi, kar zadeva elemente, ki jo zanimajo – kot je opredelitev kot osnovna lastna sredstva in stopnja nadomestila za jamstvo – in za katere je bila pripravljena poplačati vlagatelje, imeli enake značilnosti kot sporni vložek. Iz tega izhaja, da družba Helaba zaradi svojega gospodarskega položaja ni dolžna sprejeti spornega vložka in da zato lahko zavrne poplačilo Hessna za značilnosti vložka, ki, čeprav te predvidevajo povečanje tveganja, ki mu je izpostavljen, ne dajejo družbi Helaba nobene dodatne ugodnosti v primerjavi z vložkom, izdanim na trgu.

118 Navesti je namreč treba, da je velikost tveganja, ki mu je Hessen izpostavljen pri naložbah, za opredelitev teh kot državne pomoči v smislu člena 87 ES upoštevna le, če je družba Helaba imela ugodnosti, ki jih na trgu ne bi mogla imeti.

119 Glede na navedeno je treba drugi tožbeni razlog tožeče stranke zavrniti.

Tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo procesnih pravic tožeče stranke

Trditve strank

120 Tožeča stranka trdi, da bi Komisija morala začeti formalni postopek preiskave, določen v členu 88(2) ES, saj se na podlagi informacij, s katerimi je razpolagala, ni mogla prepričati, da je bil sporni vložek združljiv s Pogodbo ES, do nasprotnega sklepa pa je prišla le zato, ker je napačno uporabila načelo zasebnega vlagatelja, ko je menila, da je nadomestilo za sporni vložek ustrezno in da bi morali biti bruto stroški refinanciranja, nastali zaradi nelikvidnosti spornega vložka, odbiti od nadomestila.

121 Meni zlasti, da bi Komisija morala podrobneje analizirati, ali je treba od nadomestila, ki bi ga zahteval zasebni vlagatelj, odbiti stroške refinanciranja, ki jih je imela družba Helaba zaradi nelikvidnosti, in natančneje preučiti osnovne razlike med spornim vložkom in vložki tihih družbenikov, „skladnimi s tržnimi pravili“. Kot razlike navaja, da Hessen ni imel nikakršnih možnosti za odpoved ali prodajo, nosil pa je zelo veliko tveganje, na eni strani zaradi velikosti spornega vložka in na drugi strani zaradi „akumulacije tveganja“, ki izhaja iz tega vložka ter iz vložka v zadevi, ki je bila odločena z zgoraj v točki 14 navedeno sodbo Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji. Meni, da bi Komisija morala opredeliti tudi, ali bi moral zasebni vlagatelj, čigar vložki pomenijo več kot 40 % lastnih sredstev družbe, kot v tem primeru, zahtevati višje nadomestilo.

122 Tožeča stranka izpodbija trditev Komisije, po kateri je vse težave rešila v Odločbi 2006/742. V zvezi s tem v tožbi zoper to odločbo trdi, da je natančno navedla številne posebnosti zadevnega vložka v primerjavi z drugimi vložki tihih družbenikov, „skladnimi s tržnimi pravili“, in razloge za nasprotovanje odbitku stroškov refinanciranja. Poudarja, da so bile nekatere od teh trditev za Komisijo nove, tako da se je pri preučevanju spornega vložka seznanila z novimi vprašanji.

123 Poleg tega trdi, da se dejstvo, da je imela Komisija resne težave, kaže pri trajanju predhodnega postopka, to je petnajst mesecev, s čimer je krepko prekoračila rok dveh mesecev, določen za predhodni postopek v členu 4(5) Uredbe št. 659/1999. Obstoj resnih težav naj bi potrjevalo tudi dejstvo, da je Komisija Zvezni republiki Nemčiji poslala skupno štiri zahteve za posredovanje podatkov in da je ta prosila za podaljšanje roka za odgovor.

124 Komisija ob podpori družbe Helaba te trditve izpodbija. Hessen v zvezi s tem stališč ni podal.

Presoja Splošnega sodišča

125 Spomniti je treba, da je v skladu s sodno prakso postopek iz člena 88(2) ES – ki državam članicam in zadevnim strankam zagotavlja, da lahko predložijo pripombe in dovoljuje Komisiji, da je pred odločitvijo popolnoma seznanjena z vsemi podatki v zadevi – nujen, če ima Komisija pri presoji, ali je državni ukrep združljiv s skupnim trgom, resne težave (sodba Sodišča z dne 20. marca 1984 v zadevi Nemčija proti Komisiji, 84/82, Recueil, str. 1451, točka 13). Komisija se torej sme omejiti na predhodni postopek iz člena 88(3) ES in sprejeti ugodno odločbo o državnem ukrepu le, če se lahko po prvi preučitvi prepriča, da ta ukrep ne pomeni pomoči v smislu člena 87(1) ES

oziroma da je združljiv s skupnim trgom, če se opredeli kot pomoč (sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2008 v zadevi BUPA in drugi proti Komisiji, T-289/03, ZOdl., str. II-81, točka 329).

126 Čeprav je njena pristojnost v zvezi z odločitvijo o začetku formalnega postopka preiskave omejena, lahko Komisija v skladu z namenom člena 88(3) ES in dolžnostjo dobrega upravljanja začne dialog z državo, ki je začela priglasitev, ali s tretjimi osebami, da bi med predhodnim postopkom premagala morebitne težave (sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2001 v zadevi Prayon-Rupel proti Komisiji, T-73/98, Recueil, str. II-867, točka 45, in sklep Splošnega sodišča z dne 21. novembra 2005 v zadevi Tramarin proti Komisiji, T-426/04, ZOdl., str. II-4765, točka 29).

127 Vendar pa je treba spomniti tudi, da so resne težave v skladu s sodno prakso objektiven pojem. Obstoj teh težav je treba iskati v okoliščinah sprejetja izpodbijanega akta in tudi v njegovi vsebini, in sicer na objektiven način, ob primerjanju razlogov iz odločbe s podatki, ki so bili Komisiji na voljo, ko je odločala o združljivosti spornih pomoči s skupnim trgom (zgoraj v točki 126 navedena sodba Prayon-Rupel proti Komisiji, točka 47; glej v tem smislu sodbo z dne 18. septembra 1995 v zadevi SIDE proti Komisiji, T-49/93, Recueil, str. II-2501, točka 60). Tožeča stranka nosi dokazno breme glede obstoja resnih težav, dokaz, ki ga lahko izvede na podlagi sklenjenega kroga indicev, ki se nanašajo, prvič, na okoliščine in trajanje uradnega postopka preiskave ter, drugič, na vsebino izpodbijane odločbe.

128 Tožeča stranka v tem primeru v podporo svoji trditvi, v skladu s katero Komisija ni obvladala vseh težav pri presoji spornega vložka, v bistvu trdi, da je Komisija prišla do sklepa, da je sporni vložek združljiv s trgom, le zato, ker je napačno uporabila merilo zasebnega vlagatelja, in se pri tem sklicuje na svoje trditve glede kršitve člena 87 ES.

129 Vprašanja, ali je Komisija merilo zasebnega vlagatelja uporabila napačno, pa se ne sme zamenjati z vprašanjem o obstoju resnih težav, ki bi zahtevale uvedbo formalnega postopka preiskave. Preverjanje obstoja resnih težav namreč ni namenjeno ugotavljanju, ali je Komisija pravilno uporabila člen 87 ES, ampak ugotavljanju, ali je, ko je sprejela izpodbijano odločbo, razpolagala z dovolj popolnimi informacijami, da je lahko presodila o združljivosti spornega ukrepa s skupnim trgom.

130 Dejstvo, da je Komisija po mnenju tožeče stranke napačno presodila sporni vložek in da ni odgovorila na nekatere očitke, ki jih je ta navedla v okviru zadeve T-163/05, ne pomeni, da Komisija ni mogla odločiti o zadevnem ukrepu na podlagi informacij, s katerimi je razpolagala, in da bi torej morala uvesti formalni postopek preiskave, da bi preiskavo dopolnila. Zlasti je treba ugotoviti, da vsaka trditev zadevne stranke v okviru drugega postopka s podobnimi okoliščinami ne pomeni nujno resnih težav, zaradi katerih bi moral biti uveden formalni postopek preiskave.

131 Dalje je glede trditve tožeče stranke, v skladu s katero bi Komisija morala podrobneje preučiti osnovne razlike med spornim vložkom in vložki tihih družbenikov na trgu ter posledice nelikvidnosti spornega vložka, treba spomniti, da je Komisija uvedla formalni postopek preiskave v zvezi z zadevnim vložkom v zadevi, ki je bila odločena z zgoraj v točki 14 navedeno sodbo Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji, in v zvezi z drugimi transakcijami, ki se nanašajo na Landesbanken (deželne banke), ter da se je ob tej priložnosti razpravljalo zlasti o značilnostih spornega vložka, ki jih je navedla tožeča stranka, kot so višina nakazanih sredstev, velikost deleža teh sredstev v osnovnih lastnih sredstvih družbe Helaba, trajnost vložka, neobstoj možnosti prodaje in upoštevanje višjih stroškov, nastalih pri transakcijah zaradi nelikvidnosti prenesenih sredstev, v primerjavi s transakcijami, izvedenimi na trgu. Zlasti je treba spomniti, da je bila, nasprotno kot trdi tožeča stranka, trditev, da bi se nelikvidnost nadomestila z nižjo pridobitno vrednostjo, že navedena med preiskavo pred

sprejetjem Odločbe 2006/742. Zato je treba ugotoviti, da ne le, da je Komisija ob sprejetju izpodbijane odločbe razpolagala z informacijami, ki so ji omogočile presoditi upoštevnost vsake od značilnosti spornega vložka, ki jih je navedla tožeča stranka, ampak tudi, da je ta, tako kot vse druge zainteresirane osebe, imela možnost Komisiji predložiti vse informacije, za katere je menila, da so za odločitev pomembne.

132 Glede trditev tožeče stranke o predhodnem preizkusu in dejstvu, da je Komisija Zvezni republiki Nemčiji pred sprejetjem odločitve poslala več zahtev za posredovanje podatkov, je treba ugotoviti, da je trajanje preizkusa spornega vložka – tudi ob upoštevanju razumljive želje Komisije, da počaka konec formalnega postopka preiskave, uvedenega v zvezi s predhodnimi transakcijami v korist Landesbanken – prekoračilo rok, določen za preizkus priglašenega ukrepa, in da je Komisija Zvezni republiki Nemčiji poslala tri zahteve za posredovanje podatkov, od katerih je ena morala biti ponovljena. V zvezi s tem je iz sodne prakse sicer jasno, da sta trajanje, ki znatno presega čas, ki je običajno potreben za predhodni preizkus, ter vsebina izjav Komisije in zadevnih držav članic med to fazo postopka lahko pokazatelja resnih težav pri presoji (glej v tem smislu zgoraj v točki 125 navedeno sodbo Nemčija proti Komisiji, točke 14, 15 in 17, in sodbo Splošnega sodišča z dne 10. maja 2000 v zadevi SIC proti Komisiji, T-46/97, Recueil, str. II-2125, točki 89 in 102). Vendar pa je treba glede trditev tožeče stranke in v okoliščinah primera, preučevanih zgoraj v točkah od 129 in 131, upoštevati, da rok, v katerem je bila izpodbijana odločba izdana, in pošiljanje več zahtev za posredovanje podatkov v tem primeru ne zadostujeta za dokaz, da je Komisija sprejela izpodbijano odločbo kljub resnim težavam.

133 Ta tožbeni razlog je torej treba zavrniti.

134 Ker so bili vsi tožbeni razlogi tožeče stranke zavrnjeni kot neutemeljeni, je treba tožbo zavrniti.

Predlogi za odreditev ukrepov procesnega vodstva

135 Tožeča stranka v tožbi Splošnemu sodišču predlaga, naj Komisiji odredi predložitev teh dokumentov:

– strokovni poročili in poročilo skupine nadzornikov, navedena v točki 46 izpodbijane odločbe;

– osnutek pogodbe o spornem vložku, naveden v točki 16 izpodbijane odločbe;

– izračune o vrednosti spornega vložka, navedene v točki 15 izpodbijane odločbe, in potrdila skupine nadzornikov.

136 Tožeča stranka Splošnemu sodišču poleg tega predlaga, naj Komisiji naloži, na eni strani, naj pojasni, katera je izdaja, ki jo omenja v točki 74 izpodbijane odločbe in s katero naj bi vlagatelj pridobil vsa osnovna lastna sredstva nemške banke v višini 500 milijonov EUR, in, na drugi strani, naj navede, ali sporazumi o opredelitvi spornega vložka, in zlasti vložka, vloženega maja 2005, obstajajo.

137 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v repliki predlaga, naj Komisijo pozove, naj predloži zaupno različico izpodbijane odločbe in garancijsko pogodbo med lastniki družbe Helaba.

138 Komisija je po zahtevi Splošnemu sodišču (glej točko 24 zgoraj) predložila strokovni poročili, poročili skupine nadzornikov, osnutek pogodbe in zaupno različico izpodbijane odločbe. Za preostalo se glede na vse navedeno zdi, da je Splošno sodišče lahko na podlagi dokumentov, ki so jih predložile stranke, pravilno odločilo o tožbi.

Stroški

139 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogom Komisije, Hessna in družbe Helaba naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Bundesverband deutscher Banken eV se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov Evropske komisije, dežele Hessen in Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale.

Czúcz Vadapalas Labucka

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 3. marca 2010.

Podpisi

Stvarno kazalo

Dejansko stanje ..... II - 542

A – Sporni vložek ..... II - 542

B – Upravni postopek in izpodbijana odločba ..... II - 544

Postopek in predlogi strank ..... II - 548

Pravo ..... II - 550

1. Dopustnost ..... II - 550

2. Utemeljenost ..... II - 551

Tožbeni razlog v zvezi s pomanjkljivo obrazložitvijo ..... II - 551

Opredelitev zadevnega vložka ..... II - 552

– Trditve strank ..... II - 552

– Presoja Splošnega sodišča ..... II - 554

Upoštevanje obratovalnega davka ..... II - 558

– Trditve strank ..... II - 558

– Presoja Splošnega sodišča ..... II - 558

Odbitek stroškov refinanciranja ..... II - 559

– Trditve strank ..... II - 559

– Presoja Splošnega sodišča ..... II - 560

Skladnost nadomestila, dogovorjenega med Hessnom in družbo Helaba, s tržnimi pravili ..... II - 560

– Trditve strank ..... II - 560

– Presoja Splošnega sodišča ..... II - 561

Tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo člena 87 ES ..... II - 562

Trditve strank ..... II - 562

Presoja Splošnega sodišča ..... II - 564

– Obseg naložbe ..... II - 564

– Neobstoj možnosti za prodajo ..... II - 570

– Tveganje izgube v primeru stečaja ..... II - 570

– Upoštevnost določenosti nadomestila ..... II - 571

– Upoštevnost vložka, vloženega maja 2005 ..... II - 573

Tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo procesnih pravic tožeče stranke ..... II - 575

Trditve strank ..... II - 575

Presoja Splošnega sodišča ..... II - 576

Predlogi za odreditev ukrepov procesnega vodstva ..... II - 580

Stroški ..... II - 581